

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง ฉบับที่ ๗ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘

จุลสารส่วนเสริมสร้างวินัย ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและกรณีตัวอย่างการกระทำผิดวินัย
ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมได้ที่เว็บไซต์ของส่วนเสริมสร้างวินัย สำนักบริหารกลาง

ยกยอกเงินที่ไม่ใช่เงินราชการ ก็อาจผิดฐานทุจริต
เรื่องดำที่ ๖๐๑๐๑๗๒ เรื่องแดงที่ ๐๐๗๕๑๖๑
ผลคำวินิจฉัย ยกอุทธรณ์ และให้แก้ไขคำสั่งให้ถูกต้อง
การดำเนินการทางวินัย ต้นสังกัดดำเนินการเอง

เงินประกันสัญญาจ้างลูกจ้างชั่วคราว แม้จะไม่ใช่เงินของทางราชการแต่ถ้าข้าราชการได้รับ
มอบหมายให้ทำหน้าที่เกี่ยวกับการเงินดังกล่าวแล้ว ไม่นำเงินส่งคลังจังหวัดหรือเก็บรักษาเงินตามระเบียบ
การเก็บเงินและนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พฤติการณ์ถือว่าเป็นเจตนาำเงินไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว
ถือเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และการออกคำสั่งลงโทษข้าราชการที่ลาออกจากราชการไปแล้ว ต้องสั่งให้
มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ข้าราชการผู้นั้นได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ

ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ เดิมรับราชการตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ สังกัดโรงพยาบาลของจังหวัดแห่งหนึ่ง
ได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่เก็บเงินประกันสัญญาจ้างกับลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างด้วยเงินบำรุงของโรงพยาบาล เป็น
จำนวน ๓,๕๐๐ บาท ต่อราย และให้มีหน้าที่รับเงินประกันสัญญาจ้างกรณีที่ลูกจ้างชั่วคราวออกจากงานไม่เป็นไปตาม
เงื่อนไข และให้จ่ายเงินประกันสัญญาจ้างคืนให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวกรณีที่ลูกจ้างชั่วคราวออกจากงานตามเงื่อนไข
ที่กำหนด ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้นำเงินประกันสัญญาจ้างที่เก็บมาจากการหักค่าจ้างราย
เดือนของลูกจ้างชั่วคราวเข้าบัญชีของตนเอง อีกทั้งไม่ปรากฏว่ามีการคืนเงินประกันสัญญาจ้างดังกล่าวให้แก่
ลูกจ้างชั่วคราวที่ออกจากงานตามเงื่อนไขที่กำหนด

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัด จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
วินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผลการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหน้าที่รับผิดชอบ
เกี่ยวกับการเก็บเงินประกันสัญญาจ้างของลูกจ้างชั่วคราวในโรงพยาบาล ได้นำเงินประกันสัญญาจ้างที่ได้จาก
การหักค่าจ้างรายเดือนจากลูกจ้างชั่วคราวเข้าบัญชีของตนเอง โดยไม่นำเงินฝากเข้าบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาล
หรือเก็บเข้าคลังของจังหวัด ซึ่งบัญชีดังกล่าวเป็นบัญชีที่ผู้อุทธรณ์มีเพื่อใช้กู้เงินธนาคารกรุงไทย (สินเชื่อนวภู)
ซึ่งจากข้อเท็จจริงใน Saving Statement พบว่ามีการถอนเงินในส่วนที่เป็นเงินประกันสัญญาจ้างของลูกจ้าง
ชั่วคราวออกไปด้วย พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการกระทำที่มีเจตนาเพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มิควรได้
โดยชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ ที่สุดรองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการ
จังหวัด โดยมีมติ อ.ก.พ. จังหวัด มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่
ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์
จึงได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ต่อ ก.พ.ค. โดยอ้างว่าทางโรงพยาบาลไม่ได้กำหนดวิธีการกรณีที่ลูกจ้างชั่วคราว
ยังชำระเงินประกันสัญญาจ้างไม่ครบในคราวเดียวว่าจะเก็บรักษาเงินดังกล่าวไว้ที่ใด ผู้อุทธรณ์กล่าวว่าเงินจะสูญหาย
จึงแก้ไขด้วยการนำเงินดังกล่าวไปฝากไว้ในบัญชีส่วนตัวของตนเอง ตนไม่ได้เก็บเงินหรือชুকซ่อนเงินค่าประกันไว้
ใช้เป็นการส่วนตัว และตนได้นำเงินประกันทั้งหมดในบัญชีเงินฝากส่วนตัวคืนให้แก่โรงพยาบาลแล้ว

คำวินิจฉัย...

คำวินิจฉัย

ก.พ.ค. พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีหน้าที่รับผิดชอบเก็บเงินประกันสัญญาจ้างจากลูกจ้างชั่วคราวที่จ้างด้วยเงินบำรุงของโรงพยาบาล มีหน้าที่รับเงินประกันสัญญาจ้างกรณีที่ลูกจ้างชั่วคราวออกจากการงานไม่เป็นไปตามเงื่อนไข และจ่ายเงินคืนให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวกรณีที่ลูกจ้างชั่วคราวออกจากการงานตามเงื่อนไขที่กำหนด ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีหน้าที่ราชการ เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับเงินประกันสัญญาจ้างกรณีที่หักจากค่าจ้างรายเดือนของลูกจ้างชั่วคราวเดือนละ ๕๐๐ บาท แล้วได้นำเงินดังกล่าวเข้าบัญชีของตนเองซึ่งเป็นบัญชีที่ใช้กู้เงินธนาคารกรุงไทย (สินเชื่อนวภู) โดยไม่นำเงินฝากเข้าบัญชีเงินบำรุงของโรงพยาบาล หรือเก็บเข้าตู้নির্যสำหรับเก็บรักษาเงินของทางราชการ หรือแต่งตั้งกรรมการเก็บรักษาเงิน ตามระเบียบการเก็บเงินและนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีฝ่ายบริหาร สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และเคยดำรงตำแหน่งทางด้านการเงินและพัสดุ ย่อมต้องทราบว่าระเบียบกระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเงินบำรุงของหน่วยบริการในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่ให้ถือว่าเงินที่ได้จากการรับเงินประกันสัญญาจ้างลูกจ้างชั่วคราวดังกล่าวเป็น “เงินบำรุง” ชนิดหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบการเก็บเงินและนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ย่อมต้องรู้ว่าบัญชีที่ใช้กู้เงินธนาคารกรุงไทย (สินเชื่อนวภู) เป็นเงินกู้เช่นเดียวกับเงินกู้เบิกเงินเกินบัญชีหรือบัญชีโอดี ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์นำเงินประกันสัญญาจ้างที่ได้จากการหักเงินรายเดือนของลูกจ้างชั่วคราวเข้าบัญชีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ย่อมได้รับประโยชน์ กล่าวคือ ดอกเบี้ยที่เกิดจากเงินฝากในบัญชีที่เพิ่มขึ้น หรือส่วนลดดอกเบี้ยในวงเงินกู้ เนื่องจากเมื่อมีเงินเข้าบัญชีเพิ่มขึ้นก็จะทำให้เงินต้นที่กู้ลดลง นอกจากนี้กรณีที่ลูกจ้างออกจากการงานไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ซึ่งจะต้องมีการรับเงินประกันสัญญา ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์ได้นำเงินประกันสัญญาจ้างที่จะต้องรับดังกล่าวไปฝากไว้ที่คลังจังหวัดหรือดำเนินการเก็บรักษาตามระเบียบการเก็บเงินและนำเงินส่งคลังของส่วนราชการหรือไม่ และในการจ่ายเงินคืนให้แก่ลูกจ้างชั่วคราวกรณีที่ลูกจ้างชั่วคราวออกจากการงานตามเงื่อนไขที่กำหนด ก็ไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินการตามขั้นตอนการเบิกถอนเงินคืนจากคลังจังหวัดตามระเบียบ พฤติการณ์ของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการแสดงถึงเจตนาปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่ชอบ เพื่อแสวงหาประโยชน์ให้ตนเองและเป็นประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นความผิดวินัยฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าเงินดังกล่าวเป็นเงินของทางราชการหรือไม่

อย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๐ การที่ผู้ครุณีในอุทธรณ์มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ โดยให้มีผลนับแต่วันที่ออกคำสั่ง จึงไม่เป็นไปตามข้อ ๑๕ ของระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่กำหนดว่า ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ได้ออกจากราชการไปก่อนแล้ว เพราะถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ออกจากราชการ ก.พ.ค. จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และให้ผู้ครุณีในอุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษให้ถูกต้องตามระเบียบ